

Sparekasser næsten overalt i Landet; men jeg har i det Mindste endnu aldrig hørt, at der er tabt 4 Skilling ved en eneste af dem. Alle Sparekasserne have en større eller mindre Reserveresond, nogle endog en meget betydelig, ja, der er dem, der have en saadan paa over 100,000 Rdl. til en Kapital af et Par Millioner Rdl.; jeg skal i den Henseende nævne Sparekasserne i Odense, Aalborg, Aarhus og Ringsted. Denne Frygt kunde snarere være berettiget ligeoverfor den nyere Art Pengeinstituter, der i de sidste 5—6 Aar ere oprettede, nemlig Diskontobankerne. Der er mig imidlertid dog kun een saadan Bank bekendt, hvor der har været Tale om Usikkerhed, og det endda ikke for dem, der have indskudt Penge deri for kortere Tid, men kun for dem, der have grundlagt Anstalten og taget, hvad jeg vil kalde, Aktier deri. Alle de andre Diskontobankers Aktier troer jeg staae saaledes, at de i Reglen kunne ansættes til pari. Med Hensyn til dem behøver man vist derfor heller ikke at være nogen synderlig Frygt, og man kan saaledes ganske roligt overlade til Overformynderen, som det jo ogsaa tilbeels i Udskiftet var bestemt, at tage Bestemmelse i denne Henseende. Naar den ærede Rigsdagsmand for Bornholm (Sonne) har forlangt forskjellige Oplysninger om Sparekasserne, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg er enig med den ærede fjerde Landsthingsmand for 1ste Kreds (Madvig) i, at her er ikke Steedet til at bringe dette Spørgsmaal frem. Jeg skal dog tilføie, at alle Sparekasser væsentligen have forskjellige Statutter; der er vistnok ikke een, der ligner den anden i saa Henseende, og at det Udtryk „autoriseret“ Sparekasse ikke eksisterer. Der er ingen Sparekasse, der er autoriseret som Sparekasse; de have alle visse Begunstigelser, men derved blive de ikke autoriserede, de ere alle private Instituter. Ligesaa godt som man imidlertid i almindelig Handel og Vandel forstaaer at bedømme en privat Mands Stilling og Formuesomstændigheder, vil man ogsaa kunne forstaae at bedømme, om en Sparekasse er sikker, og forsaavidt den ærede Taler meente, at der turde være Anledning til at frygte for, at den store Myndighed, der er nedlagt i Bestyrelsernes Haand, hvilke, som han meget

rigtigt bemærkede, supplere sig selv, skulde kunne misbruges, saa troer jeg rigtignok, at denne Frygt er ubegrundet, idet den offentlige Mening og den Offentlighed, der i det Hele til en vis Grad hersker med Hensyn til disse Kasser, sikrer dem for Mistillid i saa Henseende.

Madvig: Maatte jeg blot gjøre den Bemærkning, at al Anledning til at tale om Sparekassernes Soliditet og Ifke-Soliditet er fremkaldt ved det af Udvalget stillede Endringsforslag, hvori det hedder, at Pengene skulle indsættes i „Banker og Sparekasser, som afgive betryggende Sikkerhed“. Derved har Udvalget selv hentydet til, at der kunde være nogle, om hvilke dette ikke kunde antages.

Ingerslev: Det maatte maaskee være mig tilladt at tilføie, at jeg er aldeles enig med den ærede Ordfører i, at der aldrig vil være noget at risikere ved at indskyde Kapitaler paa kort Tid enten i Sparekasser eller i Banker, og at dette derfor vilde være særdeles hensigtsmæssigt for Overformynderen og til betydelig Besparelse i Porto ved Midlernes Indsendelse. Da Overformynderen imidlertid intet Ansvar har, og Intet betaler af den Porto, der erlægges, naar han forlanger Pengene kontant indsendte, forekommer det mig, at det Forslag, der er stillet af Udvalget, vistnok i en ganske anden Hensigt, naar man derefter vil forbre af ham, at han skal bære Ansaret, om engang en Sparekasse ikke faae sig istand til at præstere den Udbetaling, der fordreres, vil have tilfølgende, at han lader alle Pengene sende til Kjøbenhavn, for ikke at udsætte sig for det Ansvar, der vilde følge af, at en enkelt Sparekasse muligens ikke kunde præstere en Udbetaling.

Wessely: Det er en egen Sag at tage Ordet, naar der er Tale om saadanne Pengeforhold, som her nu ere komne under Omtale, idet man dog ikke kan bedømme det Forslag, der foreligger med Hensyn til Overformynderbestyrelsen, uden tillige at maatte tage Hensyn til, at Overformynderen bliver sat i Spidsen for et betydeligt Pengeinstitut, og at altsaa